

ה"ת 549/11/13 - גורשום איסקוב נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

ה"ת 549-11-13 איסקוב נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 999

בפני	כב' השופט משה גינות
מבקש	גורשום איסקוב
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

1. בפניי בקשה להחזרת תפוס, רכב מסוג "סקודה" שמספרו 86-278-70.
2. כנגד המבקש הוגש כתב אישום מתוקן המייחס לו 4 אישומים כדלקמן: כניסה לבית מגורים מתוך כוונה לבצע עבירה, עבירה לפי סעיף 406 (א) לחוק העונשין תשל"ז - 1977, וכן עבירה של גניבה.
על פי הנטען נגדו בעובדות כתב האישום המתוקן ביום 30.10.2013, הגיע הנאשם (המבקש) עם רכבו לישוב עין יהב שם נכנס לדירת המתלוננים בכוונה לבצע גניבה או פשע. בהזדמנות זו גנב הנאשם מתוך הדירה רכוש הכולל מצלמה וסכום כסף של 700 ₪ וסכום נוסף של 100 ₪ (פרט אישום ראשון).
3. בפרט האישום השני מיוחסים לנאשם עבירות של התפרצות למגורים ועבירה של גניבה בגין עבירה שבוצעה בחודש פברואר 2013 בישוב ברעם.
4. באישום השלישי מיוחסת לנאשם עבירה שעניינה קבלת נכסים שהושגו בפשע ובאישום הרביעי עבירה שעניינה החזקת נכס החשוד כגנוב.
5. מונחת בפניי בקשה להחזרת תפוס. המדובר ברכבו של המבקש מר גורשום איסקוב אשר נתפס על ידי המשטרה ביום 20.2.2013, המדובר ברכב מסוג "סקודה" (להלן: "הרכב").

לטענת ב"כ המבקש, לאחר הגשת כתב האישום, ביום 30.10.2013 הגיע המבקש לידי הסדר טיעון לאחר שהודה בעובדות כתב האישום המתוקן. עניינו של המבקש נשלח לשירות המבחן כדי לקבל בעניינו תסקיר לעניין עונשו.

6. על פי הנתען בבקשה, כתב האישום המתוקן המונח בפני ביהמ"ש דן באירוע אחד בו הגיע המבקש לישוב עין יהב ועל פי הפסיקה הנוהגת תפיסת הרכב שהוא רכוש העיקרי של המבקש מהווה בנסיבות העניין עול כספי שבנסיבות העניין חורג במידה מסוימת מן הפרופורציה, ומן המידתיות הראויה.

לדברי ב"כ המבקש הרכב נמצא מזה 8 חודשים בידי המשטרה וערכו פוחת מיום ליום. המבקש הינו אדם מבוגר אשר זקוק לרכב לצרכי טיפולים רפואיים וסידורים שונים והמשך החזקת הרכב בידי המשטרה איננה מידתית.

7. המשיבה טענה כי היא מתנגדת להחזרת הרכב. לטענתה סעיף 39 לפקודת סדר הדין הפלילי מאפשרת למדינה לדרוש את חילוט הרכב בעיקר משום שהנאשם עשה שימוש ברכב לצורך ביצוע העבירות בהן הודה והורשע.

8. כידוע ההסדר החקיקתי לעניין חילוט חפץ שנתפס לאחר שנעברה בו עבירה מצוי בפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחפוש) [נוסח חדש] תשכ"ט - 1969 בע"פ 623/78 יצחק סורני נ' מדינת ישראל פ"ד לג' (3) 523 חזר ביהמ"ש העליון על 3 התנאים הנדרשים לצורך חילוט חפץ. התנאי הראשון הינו בעלות על הרכב. התנאי השני דורש את תפיסת הרכב על ידי המשטרה. התנאי השלישי דורש כי הרכב סייע לנאשם לבצע את העבירות בהן הורשע.

9. כבכל עונש יש להפעיל שיקול דעת שיפוטי ובכל הנוגע להחלטה בדבר חילוט נקבע הכלל כי:

"אמת המידה היא במהותה ובעוצמתה של הזיקה בין החפץ

לבין העבירה ובחומרתה של העבירה".

יש לזכור שמעובדות כתב האישום עולה כי הזיקה בין ביצוע העבירה לבין רכבו של הנאשם לא הייתה גדולה, הרכב שימש את הנאשם לצרכי תעבורה בלבד.

10. בנסיבות המקרה דנן הרכב שימש אך ורק לתעבורה ולסיוע לביצוע העבירה ולא היה הכלי ששימש לעבירה.

השווה: רע"פ 1164/04 חאג' יחיא נ' מדינת ישראל תק' על 2005 (2) עמ' 762.

אני מפנה גם לע"פ 6234/03 מדינת ישראל נ' זיתאוי (לא פורסם) בו ביהמ"ש העליון נמנע מחילוט רכבו של הנאשם לאור נסיבותיו האישיות של הנאשם ועונש המאסר שהוטל עליו. עוד צוין באותו פסק דין שסמכות החילוט הינה סמכות שברשות ועל ביהמ"ש שעומד לעשות בה שימוש לבחון כיצד סמכות זו משתלבת במערך רכיבי העונש הכולל ולהימנע מהכבדה מעבר לדרוש.

11. כאמור, לאחר ששקלתי את נסיבותיו האישיות של המבקש (הנאשם), את מצבו הכלכלי וכן את העובדה שהרכב משמש בין היתר להסעת בתו של המבקש שהינה נכה בשיעור 100%, החלטתי להיעתר לבקשה ולהורות על החזרת הרכב לידי המבקש.

הנני מעכב את ביצוע החלטתי זו עד ליום א' 26.1.2014 שעה 11:30 על מנת לאפשר למאשימה לערער על החלטה זו.

ניתנה היום, כ"א שבט תשע"ד, 22 ינואר 2014, בהעדר הצדדים.